

[Kalnæs]

get med det udvalg, eller hvornår det bliver nedsat, hvis ikke det er nedsat.

Keld Albrechtsen (VS):

Det er helt oplagt, at der virkelig må gøres noget for at sikre vedligeholdelsen af de mange udlejningsejendomme, der ikke er ordentligt vedligeholdt. Det er det perspektiv, SFs ændringsforslag må ses i, og derfor kan VS støtte det.

Boligministeren (Erling Olsen):

De allersæneste meldinger fra embedsmandslogen fortæller mig, at udvalget er godt i gang med sit arbejde; man tør ikke nævne en bestemt dato for afslutningen af det, men jeg har lige fået bekræftet, at udvalget arbejder seriøst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 17 stemte for, 106 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om sanering. (Erstatning til andelsboligforeninger).

[Af Dræbye (RV), Agnete Laustsen (KF), Fogh Rasmussen (V), Kalnæs (SF), Thorn-dahl (FP), Stubkjær Pedersen (CD) og Arne Bjerregaard (KrF)].

(Lovforslag nr. L 75. Fremsat 21/1 82. Første behandling 26/1 82. Betænkning 16/2 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Ejerboligfradrag for pensionister, der bor i tofamiliehuse, blandede ejendomme og landbrugsejendomme m.v.).

(Lovforslag nr. L 103. Fremsat 10/2 82).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 8 og 9 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om invalidpension m.v. (Ejerboligfradrag for pensionister, der bor i tofamiliehuse, blandede ejendomme og landbrugsejendomme m.v.).

(Lovforslag nr. L 104. Fremsat 10/2 82).

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om pension til enker m.fl. (Ejerboligfradrag for pensionister, der bor i tofamiliehuse, blandede ejendomme og landbrugsejendomme m.v.).

(Lovforslag nr. L 105. Fremsat 10/2 82).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Da vi i 1979-80 foretog store ændringer på det sociale område, sagde vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe, at vi ville følge disse ændringer med opmærksomhed for at se, om der i den fremtidige udvikling skete ting, som vi ikke ønskede måtte ske.

Det viste sig, at for så vidt angik førtidspensionsområdet kom 3 pensionistgrupper i klemme i forhold til de tidligere beregningsregler. Vi havde sagt til pensionisterne, at de kunne være sikre på at bevare deres ejerbolig, uanset at beregningsgrundlaget blev ændret, og derfor indførte man et ejerboligfradrag for så vidt angik den del af værdien af boligen, der oversteg formuegrænsen.

De 3 grupper, der kom i klemme, var ejere af tofamilieshuse, ejere af blandede ejendomme og ejere af landbrugsejendomme. Sammen med de tidligere forligspartier blev problemet i første omgang løst ved en cirkulæreskrivelse, og også ved de her fremsatte 3 lovforslag mener vi, at vi har sikret disse 3 grupper ved, at vi får udvidet ejerboligfradraget til at omfatte hele ejendommen. Det får betydning for grundbeløbet og for hustrutillægget.

Jeg synes, det er værd at bemærke, at der ikke er tale om ændringer i socialindkomstloven, og at analogislutninger altså ikke kan finde sted til andre sociale ydelser. Det er også værd at bemærke, at der er tale om en overgangsregel. Fra 1. januar 1984 skal der gælde et fælles indkomstgrundlag ved beregning af alle ydelser til pensionister.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe tilsiger lovforslagene en hurtig og velvillig udvalgsbehandling. Det tror vi også er nødvendigt, al den stund lovforslagene tænkes at træde i kraft den 1. april 1982.

Agnete Laustsen (KF):

Det problem, vi her behandler, påpegede vi allerede fra konservativ side, da lovene blev vedtaget i sin tid i forbindelse med indførelsen af socialindkomsten. Også i spørgsmål til socialministerens forgænger er det blevet bekræftet, at det forhold, at ejerboligfradrag for blandede beboelser kun blev givet for den del af ejendommen, det være sig

en landbrugsejendom eller en forretningsejendom, ejeren selv beboede, kunne få den konsekvens, at en pensionist helt kunne miste sin pension.

Da det drejer sig om 3.000-4.000 mennesker, er det en ganske alvorlig sag, og vi er derfor fra konservativ side tilfredse med, at ministeren nu fremsætter disse forslag, selv om de kun stod nævnt under »Eventuelt« i lovkataloget. Jeg kan da godt her sige til ministeren, at hvis ikke han var fremkommet med disse forslag, så havde han ikke behøvet at være nervøs, for så var vi kommet med dem fra konservativ side.

Efter lovforslagene skal fradragene - jeg siger: naturligvis - foretages for hele ejendommen. Spørgsmålet er bare, om den personkreds, disse 3 lovforslag omfatter, henholdsvis folkepensionister, invalidepensionister og enkepensionister, er vidtrækkende nok, idet der måske kan være mennesker, som ikke dækkes af denne snævert afgrænsede personkreds, der har tilsvarende problemer. Vi ser gerne dette spørgsmål belyst i udvalget, men jeg lover, at vi skal gøre arbejdet færdigt meget hurtigt. Som allerede nævnt påtænker man, at lovene skal træde i kraft 1. april 1982, og da det er lovforslag, som haster, ser vi positivt på dem.

Henrik Toft (V):

Venstre kan selvfølgelig være tilfreds med enhver ændring af lovgrundlaget for socialindkomstens indførelse, som kan rette op på nogle af de skævheder, vi påpegede allerede ved første behandling af lovgivningen om socialindkomsten her i folketinget. Derfor er vi tilfredse med de lovforslag, socialministeren her er kommet med.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til socialministeren, som relaterer til lidt af det, fru Agnete Laustsen var inde på, nemlig hvorfor man ikke retter i selve socialindkomstloven, for vi ved jo godt, at det berørte 5 love, da vi gennemførte loven om socialindkomst. Mit spørgsmål går også på, om der ikke er en del pensionister, som var berettigede til et andet børnetilskud end det, de får nu efter socialindkomsten, og om ikke der i forbindelse med uddannelsesstøtten er nogle, som er kommet i klemme. Det kunne man være kommet ud over, hvis man i stedet for disse 3 lovforslag havde fremsat et forslag om æn-

[Henrik Toft]

dring af loven om socialindkomst. Mon ikke det er i lovforslagets § 5, man kunne have fundet nøglen til en sådan ændring? Det er et af de problemer, vi gerne vil drøfte i udvalget.

Derudover skal jeg sige, at der også er andre skævheder, vi har til behandling i socialudvalget. Vi afventer stadig væk et samråd, hvor socialministeren fortæller om nogle af de spørgsmål, som vi ikke synes er blevet belyst i den ellers ret omfangsrige redegørelse, vi har fået fra et udvalg, som er nedsat.

Men ellers skal jeg sige, at vi selvfølgelig er indstillet på at medvirke til en hurtig udvalgsbehandling af disse 3 lovforslag. Som sagt ville vi gerne, hvis der er nogle få, der med hensyn til ændringer er i en tilsvarende klemme som nogle med ejerboliger, også tage det op under udvalgsbehandlingen.

Birthe Hansen (SF):

En del pensionister er kommet i klemme på grund af indførelsen af socialindkomstlovgivningen. Det er vi helt enige i, og naturligvis vil vi i socialistisk folkeparti være med til at hjælpe disse pensionister. Derfor ser vi med glæde, at der er afsat penge til at afbøde nogle af disse uheldige virkninger.

Vi kan så håbe, at socialministeren vil drage omsorg for, at de berørte pensionister af deres bopælskommuner bliver orienteret om disse ændringer, således at de vil kunne gøre brug af deres rettigheder. Det er desværre vort indtryk, at ikke alle kommuner føler sig forpligtet til at give pensionisterne information på en for dem forståelig måde. Dette med forståelsen pensionist og kommune imellem er nok et af de ømme punkter i hele pensionslovgivningen.

Jeg skal heller ikke undlade at nævne, at nogle efterlønsmodtagere er i samme situation som pensionisterne, et forhold, som man burde tage op.

Vi er i socialistisk folkeparti positive over for de fremsatte lovforslag, og vi håber, at socialministeren vil være med til at se på de skævheder, som indførelsen af socialindkomstbegrebet har medført. Samtidig beder vi socialministeren være opmærksom på, at yderligere skævheder kan forventes, hvis anden fase af socialindkomsten gennemføres, idet bl.a. gruppen af de lavestlønnede tjenestemænd vil blive ramt.

143 Ft

Tove Niemann (FP):

Hidtil har det været sådan, at enke-, invalide- og folkepensionister, der ikke har belånt deres huse, i dette tilfælde landejendomme, tofamiliehuse og blandede boliger, og derved har foretaget en slags opsparing, er blevet straffet. De 3 lovforslag, der i dag er til første behandling, er typiske lapperier på en dårlig lovgivning vedrørende socialindkomsten, men fremskridtspartiet er positivt indstillet over for disse lovforslag, da de indeholder visse forbedringer for vore dårligst stillede medborgere.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at det er og bliver en uskik, at ældre, der har sat en ære i at svare enhver sit, skal straffes med nedsættelse, eller endnu værre: fuldstændigt bortfald af den folkepension, som skal og må være en menneskeret. Fremskridtspartiet holder fast ved, at den statsbetalte folkepension skal være ens for alle.

Grethe Lyngs (CD):

Med disse 3 lovforslag rettes der op på skævhederne vedrørende ejerboligfradrag for de i forslaget omtalte pensionister. Da det haster, kan centrum-demokraterne tilsige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne takke ministeren for, at hans overvejelser om at genfremsætte disse forslag, som jo skyldes forhenværende socialminister Ritt Bjerregaard, førte til et positivt resultat. Jeg var lidt bekymret, da jeg så, at de ikke var med sådan for alvor i statsministerens redegørelse, da vi startede her efter valget.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at vi, der har ansvar og medansvar for gennemførelsen af socialindkomsten, meget hurtigt blev klar over, at her var et lille hjørne, som førte til nogle utilsigtede virkninger for en lille gruppe pensionister. Det blev vi klar over allerede i begyndelsen af 1981, og derfor førte forhandlingerne mellem de daværende 4 forligspartier til, at man udstedte et cirkulære fra socialministeriet, som kunne klare de øjeblikkelige vanskeligheder; men det er klart, at det kun kunne være en midlertidig ordning. Når man ikke kunne lave loven om på den måde, som man gør her, var det af tekniske grunde.

[Aase Olesen]

Senere har vi forhandlet om at få denne lov ændret, og det har været et ønske hos alle 4 partier, at man kunne få disse 3.000–4.000 pensionister, det drejer sig om, søgt ud maskinelt på en måde, så man var sikker på, at man fik fat i alle dem, der var blevet uhensigtsmæssigt ramt af de nye bestemmelser. Fra socialministeriets side har man oplyst, at det ikke kan lade sig gøre, og det vil sige, at denne ordning, der nu gennemføres, må bygge på, at pensionisterne selv melder sig.

Jeg vil gerne herfra opfordre kommunerne til at gøre alt, hvad der står i deres magt for at finde de pågældende. De ved formentlig udmærket, hvem det drejer sig om, de har i en række tilfælde formentlig givet dem personlige tillæg.

Så kommer jeg til min eneste indvending mod lovforslaget. Der står, at loven træder i kraft den 1. april 1982. Det er også i orden, men jeg vil meget gerne bede om, at ministeren herfra forsikrer, at loven naturligvis skal have virkning fra den 1. januar. Jeg går ud fra, at det er en forglemmelse, at det ikke står der, der står nemlig indirekte, at loven skal have virkning fra 1. januar, al den stund man regner med samme provenutab, nemlig 16 mill. kr., som var anført i fru Ritt Bjerregaards første forslag. Derfor går jeg ud fra som en selvfølge, at man i perioden indtil 1. april finder disse mennesker, så de får den pension, de har ret til, beregnet fra 1. januar 1982.

Tinning (VS):

Ja, man siger jo, at vi lever i et meget moderne og meget fremskredent samfund. På den baggrund er det temmelig påfaldende, at der faktisk ikke er en eneste i dette land, der ved ret meget om, hvordan socialindkomsten egentlig virker.

I den redegørelse, vi har fået fra det faste socialindkomstudvalg, siger man, at man ikke rigtig er klar over, hvem der er blevet berørt af ændringerne som følge af socialindkomsten. Man er f.eks. heller ikke klar over, hvor mange pensionister det egentlig drejer sig om, når man snakker om, at der er nogle af dem, der er kommet ind under de ændringer i formuetillægget, som ligger i socialindkomsten. Der er ikke rigtig nogen, der ved, hvor mange det drejer sig om.

Nu har man så fundet en 3.000–4.000 stykker, som altså bor i landbrugsejendomme, tofamiliehuse eller blandede ejendomme, og det vil man gøre noget ved. Der er sikkert en masse andre problemer rundt omkring med socialindkomsten, det er jeg ret overbevist om, og vi var jo heller ikke med til at gennemføre den. De problemer har man ikke opdaget endnu, men nu er man altså startet.

Det er noget underligt begrænset lapperi, men det kan i sig selv ikke være og er heller ikke nogen grund til, at vi går imod det. Når vi vil gå imod det, hænger det sammen med måden, man vil løse problemerne på. Man siger jo, at det, det drejer sig om, er at foretage en udvidelse af adgangen til ejerboligfradrag. Den ejerboligfradragsofdragning er, som vi har påpeget utroligt mange gange, dybt asocial. I det hele virker den jo sådan, at der ryger 10–12 mia. kr. fra lejerboligerne over i ejerboligsektoren om året. Det, det drejer sig om i dette tilfælde, er, at man vil have udvidet den fradragetsret for at lappe på nogle problemer, men det ændrer altså ikke ved, at ordningen i sig selv er asocial.

Vi har peget på for længst, at man kunne foretage en aftrapning af ejerboligfradraget, og at man samtidig kunne fjerne lejeværdien, sådan at det ville være til gavn også for de pensionister, vi snakker om her, og i øvrigt for folk med det, man almindeligvis kalder jævne indtægter. Det ville oven i købet kunne gøres på en sådan måde, at det, når vi var nået et stykke hen i forløbet, ville være muligt at foretage en nedsættelse af indkomstskatten, uden at det i øvrigt ville gå ud over nogen som helst af dem, der har disse ejerboliger. Det har man ikke tænkt sig. I stedet for går man den sædvanlige asociale vej. Det vil vi ikke være med til.

Til sidst vil jeg blot understrege, at det er ikke sådan, som man ellers prøver at få det til at se ud som, at det drejer sig om, at enten stemmer man for – det vil sige, man tager sig af pensionisterne – eller også stemmer man imod, og så risikerer man, at de ikke kan beholde deres boliger, at de ikke får forbedret deres vilkår. Hvis man gennemfører det forslag, vi har lagt frem for længst, vil de pensionister, vi her snakker om, faktisk kunne blive boende. I øvrigt har vi fremsat et forslag til en pensionreform, som ville betyde en klækkelig forbedring af alle pensio-

[Tinning]

nisters vilkår – herunder også for de pensionister, vi snakker om her.

Det, det drejer sig om i denne sag, er altså, at man har lavet en ordning, man ikke rigtig ved hvordan virker, og så giver man sig til at lappe på det, som er allermost iøjnefaldende, og prøver i øvrigt at halte videre.

Vi mener, at man skal lade være med det og i stedet for fjerne socialindkomsten og gennemføre VS' pensionsreform plus det forslag om ejerboligfradrag og lejeværdi, vi har fremsat tidligere.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti ser med megen sympati på de foreliggende lovforslag. Det var allerede tidligt efter vedtagelsen af socialindkomsten, vi blev klar over, at der var nogle, der kom specielt i klemme, nemlig pensionisterne under 67 år med den indtægtsregulerede pension, specielt de, som havde et landbrug.

Vi kan derfor tilslutte os forslagene, men vi kan ikke se bort fra, at der også er andre ting inden for socialindkomstbegrebet, der skal forandres.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg vil godt sige tak for den pæne modtagelse, lovforslagene har fået her i dag, og skal blot knytte nogle enkelte bemærkninger til spørgsmål rettet til mig i forbindelse med forslagene.

Hr. Henrik Toft spurgte, hvorfor ændringen ikke foretages i socialindkomstloven, hvor ejerboligfradragetsreglen jo er omhandlet. Hertil skal jeg sige, at en eventuel ændring af socialindkomstloven på dette punkt er kædet sammen med andre mulige ændringer som følge af et udvalgsarbejde, der blev sat i gang i efteråret 1981. Det nævnte udvalg fik til opgave at se på indkomstgrundlaget for de forskellige indkomstafhængige ydelser til pensionister, idet socialindkomsten i dag ikke kan anvendes direkte, men skal korrigeres i form af en række beregningsmæssige tillæg og fradrag. En ændring af dette grundlag ville næppe kunne gennemføres før pr. 1. januar 1984, så alene af den grund må jeg altså afvise hr. Henrik Tofts forslag.

Fru Aase Olesen var inde på spørgsmålet om, hvorfor lovforslagets ikrafttræden er udsendt fra den 1. januar til den 1. april 1982.

Jeg må sige, at det er altså ikke nogen forglemmelse. Baggrunden for denne udskydelse skal søges for det første i det almindelige princip om, at lovforslag normalt ikke tillægges tilbagevirkende kraft. Endvidere gør der sig det specielle forhold gældende, at en ikrafttræden til den 1. januar 1982 i de situationer, hvor der i medfør af socialministeriets cirkulæreskrivelse af 27. marts 1981 om supplerende hjælp til disse pensionister er ydet personlige tillæg, ville medføre en dobbelt forsørgelse, idet der ikke er mulighed for at kræve personlige tillæg tilbagebetalt bagefter. Herudover er der også et hensyn til kommunernes tilrettelæggelse af administrationen. Der må være en vis tid fra lovforslagets vedtagelse til lovens ikrafttræden.

Fru Birthe Hansen erindrede om den forpligtelse, man har til at sikre, at pensionisterne også bliver bekendt med den mulighed, der nu kommer til at foreligge for dem. Jeg skal gøre fru Birthe Hansen opmærksom på bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står, at der i forbindelse med loven ikrafttræden vil blive givet pensionister den fornødne information om de ændrede regler og proceduren i forbindelse med omregningen. Informationen forventes at ske i forbindelse med udsendelsen af pensionsmeddelelserne til pensionisterne. Der er i øvrigt også i lovforslaget taget højde for de omkostninger, som er forbundet hermed. Vi er altså ganske enige i de bemærkninger, fru Birthe Hansen har gjort.

Hermed skal jeg i øvrigt gentage min tak for den velvillige behandling af lovforslagene.

Henrik Toft (V):

Det kan jo blive en hel takkeforestilling, når vi her står og siger tak for både det ene og det andet, men derfor skal jeg da ikke undlade også at takke socialministeren, fordi han gik ind i den problemstilling, jeg rejste. Men jeg synes ikke rigtig, jeg fik et konkret svar på, om der var nogle andre grupper, som man også kunne have samlet op ved i stedet for at fremsætte disse 3 lovforslag at have ændret i socialindkomsten som sådan og derved fået noget med om børnetilskud og ungdomsydelse. Det var mit konkrete spørgsmål, og det vil jeg da gerne have et svar på.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne sige til socialministeren, at det er rigtigt nok, at man ikke bryder sig om at lave love med tilbagevirkende kraft, når det er noget, der er til ugunst for folk, men i masser af tilfælde laver vi da love med tilbagevirkende kraft, som er til gunst for erhvervsvirksomheder eller enkeltpersoner. Det har der da hidtil ikke været nogen der har gryntet ad.

Når ministeren siger, at man er nødt til først at lade denne lovgivning få virkning fra den 1. april, fordi man har en række pensionister i denne gruppe, som får personlige tillæg, og der i givet fald ville blive tale om dobbeltforsørgelse, så må jeg minde ministeren om, at disse 3.000-4.000 pensionister skal igennem den sociale forvaltning, og der skal foretages en individuel opgørelse. Så skulle det vel ikke være uoverkommeligt at modregne de allerede modtagne personlige tillæg. Jeg kan i hvert fald varsle, at vi fra radikal side vil stille et ændringsforslag gående i den retning. Hvordan det så teknisk skal indrettes, må vi spørge ministeren til råds om.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det var ministerens tak, der foranlediger mig til lige at komme med en hurtig kommentar. Hvis socialdemokratiet har lavet nogle love mod vores stemmer, som er meget forkerte, så er det naturligt, at vi altid vil hjælpe med at lave dem bedre. Men ministeren skal ikke forstå takken sådan, at vi tror, at når dette er gennemført, så er alt i skønneste orden, for vi mener slet ikke, det er tilstrækkeligt til at bringe orden på området.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Familiepleje for invalide- og folkepensionister).

[Af Askjær Jørgensen (FP) m.fl.]

(Lovforslag nr. L 63. Fremsat 21/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Bent Hansen):**

Det centrale i dette lovforslag er, så vidt jeg kan se, at der skal kunne ydes økonomisk støtte til pårørende, der påtager sig at pleje en invalide- eller folkepensionist, som ellers måtte tage ophold på et plejehjem.

Forslagsstillerne anfører som begrundelse for forslaget, at en af de væsentligste hindringer for i dag at etablere familiepleje er økonomien, og at man ved at give et tilskud fra det offentlige vil kunne løse dette problem. Uden megen dokumentation hævdes, at samfundet ved at yde sådanne plejetilskud til de pårørende vil kunne spare 1,1 mia kr. inden for plejehjemssektoren, som følge af at man derved kan undvære 10.000 plejehjemspladser.

I virkeligheden er det ikke muligt blot med nogen sikkerhed at skønne over eventuelle mindreudgifter ved at gennemføre lovforslaget. Det skyldes, at der ved dette skøn er en række usikre faktorer. F.eks. afhænger etablering af en familiepleje for en pensionist ikke alene af et ønske herom fra pensionistens side, men også af, om der er pårørende, der er villige og egnede til at påtage sig denne plejeforpligtelse. Endvidere er det i høj grad af betydning, om familieplejen træder i stedet for optagelse på plejehjem, beskyttet bolig eller pleje i hjemmet. Den grundlæggende forudsætning om, at der kan spares 10.000 plejehjemspladser, er derefter efter mit skøn ganske urealistisk.

Der er i øvrigt allerede i den gældende lovgivning mulighed for at yde støtte til pensionister i egne hjem, først og fremmest ved hjælp til det praktiske i form af varig hjemmehjælp. Varig hjemmehjælp ydes efter bilstandsloven efter behov, og modtageren af hjælpen skal betale efter indtægtsgraduerede satser, dog maksimalt 6 timers hjælp om